

Det kunne jo faktisk godt være, at den danske regering havde den opfattelse, at det var til skade for samarbejdet, at man pludselig ville flytte det hele over til et overstatsligt samarbejde, hvor det er flertalsafgørelser og ikke enstemmighed, der råder.

Det kunne jo faktisk godt være, at vi ønskede den model, som vi har i dag – om end den slet ikke er perfekt, det vil jeg på enhver måde medgive – det kunne jo godt være, at vi rent faktisk ikke ønskede den model, som Frankrig siger ja til. Og der vil jeg da sige, hvis jeg skal være lidt behjælpelig over for udenrigsministeren, at udenrigsministeren jo kunne henvise til, at vi befinder os i en tænkepause, og at det ville være ualmindelig upassende at lave sådan nogle ændringer, når både Frankrigs og Hollands vælgere har sagt, at det ikke er det, de ønsker.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi befinder os ganske rigtigt i en tænkepause, og derfor tror jeg, at hr. Morten Messerschmidt får masser af tid til at tænke sig om. Det er ikke noget, der kommer til at gå hurtigt, det er noget, der kommer til at tage lang tid, hvis man begynder at operere med det forslag, som både Finland og Frankrig og Kommissionen jo er begyndt at operere med.

Kl. 15.10

Jeg vil godt sige, at jeg ikke betragter en flertalsafgørelse på dette område – grænseoverskridende kriminalitet og terrorbekæmpelse – som værende til skade for samarbejdet. Det er jo faktisk til gavn for bekæmpelsen.

Det er sådan, men det ville jo faktisk være en fordel, hvis vi i fremtiden kunne intensivere indsatsen og gøre det igennem flertalsafgørelser – hvor vi jo så er afskåret. Og der mener jeg, at jeg anstændigvis må sige, at jeg føler, at Danmark er forpligtet af Edinburghafgørelsen. Det var vores erklæring, da vi fik forbeholdene, og vi har fået lov til også at bevare forbeholdene i de skiftende traktater, og der kan vi ikke fjerne ånden fra Edinburgh, som siger, at man noterer sig, at Danmark ikke agter at gøre brug af de efterfølgende bestemmelser på en sådan måde, at det hindrer et snævrere – snævrere altså – fortsat samarbejde og virke blandt medlemsstater, der er foreneligt med traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger.

Den føler jeg mig faktisk forpligtet af. Og så tror jeg altså også, at det er en fordel at effektivisere, at kæmpe kampen mod terror.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4337

13) Til forsvarsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark ifølge regeringens politik ikke har noget ansvar for fanger, der tilfangetages ved fælles operationer i NATO-styrken i Afghanistan eller i fælles operationer i Irak, hvis det ikke er danske soldater, der står for den fysiske pågribelse, selv om danske soldater på anden vis deltager i tilfangetagelsen eller bevogtningen eller endog leder den operation, der fører til tilfangetagelsen?«

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Dette spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Frank Aaen. Jeg giver ordet til hr. Frank Aaen for begrundelse.

Frank Aaen (EL):

Forleden kunne vi læse på hærens hjemmeside, at Danmark har deltaget i en operation i Irak i Al Harta, der førte til tilfangetagelse af 12 formodede terrorister eller kriminelle. Vi ved, at de tolv efterfølgende blev overgivet til irakerne, men så ved vi ikke mere. Vi ved ikke, hvad der er sket med de tolv, om de er blevet løsladt eller dømt. Men vi ved, at de irakiske styrker, herunder sikkerhedsstyrker, er berygtede for, at der sker tortur, fængslinger, forsvindinger, mishandlinger, mens fanger er i irakisk varetægt.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er: Er det ikke meget betænkeligt, at Danmark, som det fremgik af hjemmesiden, både planlægger og leder en militær operation, som fører til tilfangetagelser, hvor vi ikke efterfølgende er sikre på, at det ikke fører til, at de pågældende fanger bliver tortureret?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Lad mig indledningsvis slå fast, at regeringen lægger stor vægt på overholdelse af international ret, herunder den humanitære folkeret, og vi søger faktisk aktivt, at den også respekteres.

Det er sådan, at jeg har besvaret spørgsmål vedrørende operationen, som hr. Frank Aaen henviser til, i spørgsmål nr. S 3798 og S 4322, og der er det således, at det er irakiske styrker, som